

உ

முருகன் றுணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்சேய்த

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.

திருப்போரூர்

டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது

மதராஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

17-18 காளத்தியப்ப முதலிவீதி மதராஸ் என். சி.

வி ன ம் ப ர ம்.

அற்புத பூலோகரம்பை கதை.

இதனால் சகலமான கணவான்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில். இதுவரையிலும் வெளிவந்திருக்கும் அராபிக் கதை, பாரீஸ்கதை, குலோபகாவலிகதை நான்குபக்கிரிகள் கதை இன்னும் சில சக்கிரவர்த்திகள் கதை முதலானதும் அவரவர்கள் வாசித்தும் பிறரால் சொல்லக்கேட்டும் இருப்பீர்கள் ஆகையால் ஷை கதைகளைப்போன்ற ஆயிரம்கதைகளை ஒன்றாய்த்திரட்டி உருக்கிவார்த்தைப்போல் இப்போது எற்படுத்தியிருக்கும் (அற்புத பூலோகரம்பைகதை என்னும் தலைப்புபெயர்கொண்ட ஷை கதையானது மானிடமென்னும் நமது அருமையான பிறவிக்கு கற்பகத்தருவைப்போல் கிடைத்திருக்கிற தென்றறிக இக்கதையை தாங்களே படித்தாவது பிறரால் சொல்லவாவது கேட்பீர்களாகில் இரும்பைக் காந்தமிழுக்கும் பாவனைபோல் ஐம்புலன்களையும் தன்வசத்தில் கிரகித்துக்கொள்ளுவது மன்றி ஆனந்தபரவசமாய் அவரவர் மனதை உருகச் செய்யுமென்பது திண்ணம் மேலும் இதில் அடங்கிய சாராம்சங்களை விவரிக்குமிடத்து மகா அற்புதமாயிருக்கும் அதாவது.

ஐயாவே ! இந்தக்கதையில் ஆங்காங்கு சந்திக்கும் நவரச அலங்காரங்களை முற்றும் விவரித்தெழுத இடமில்லாமையால் இம்மட்டில் விடப்பட்டது. கிளைஸகாகிதத்தில் உயர்ந்த பயிண்டு செய்தது.

முருகன் றணை.

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.

மலடிவயிற்றுமகன்போலே, யொருபுதையிலெடுத்
ததனம்போலே, யொளிர்வயிர மடித்தகளம்போலையிள-
முலைமானார்.

வலியவணைத்த சுகம்போலேகதி, ரொளிவிடுரத்தன
வடம்போலே, பரிமளமிகு. புட்பவனம்போலேசுர நதி
போலே

அலைகடல்பெற்றிடு பெண்போலே வரு புலவர்தம
க்கிருகண்போலே, கரையருங் லடுத்த சலம்போலேயுன
தழகாமோர்.

அமுதுபுசித்த ரசம்போலே, திரை கடன்மடை
விட்டசலம்போலே, தின மதிசபமுத்தமி முன்பாலோத
நினருடாராய்.

கலகலெனச்செல் சிலம்பாசீர் பெறு மலைமகள் பெ
ற்ற குழந்தாய்மாமத கரிமுகனுக்கொரு தம்பிகானவர்
மகளாமோர்.

ககுமலர்மொய்த்த சுரும்பேஞானிகண் மனதுருசி
த்தசுரும்பே வானவர் கவலைதணித்தருளன்பேமாயவன்
மருகோனே.

குலிசன் மகட்கொரு நண்பாவேழிசை யளிகள்
சுவைத்தகடம்பா போய்வரு குரைகடலுக்கொரு சம்
பானாய்வரு-வடிவேலா.

...கொடியபிணிக்குமருந்தே தாள்பணி யமரர் தமக்
குவிருந்தே தோகைகொள் குருகுநடத்து துரங்காவே
ரக-முருகோனே. (1)

தேனைவடித்துச் சொரிந்ததோ கொதி பாலுடனொ
க்கக் கலந்ததோ நலசீனியிவிட்டுப் பிசைந்ததோ பல-
கனிதாமே.

தேடியெடுத்துப் பிழிந்ததோ நிறை பாகுபதத்தி
ற் சமைந்ததோ விவை சேரவுருட்டத் திரண்டதோ
நவ-ரசமீதே.

ஞானமுளைத்துப் படர்ந்ததோவதி லேயெழுபுட்
பச்சுகந்தமோமறை நாமகள்வித்தைப் ப்ரசங்கமோவெ
ன-வுரைநாவால்.

நாவலர்மெச்சிப்பணிந்து தாமுவு நீயெனைமெச்சிக்
கணிந்துபேசவு நானுனைமெச்சிப் புகழ்ந்து பாடவு மரு
டாராய்.

யானைமதப்பட் டெழுந்ததாமென வேயிருபதம்ச்
சதங்கை யோவிட வாறுமுகத்துக் குழந்தையாயருள
னைமார்பால்.

ஆறுமுலைச்செப் பருந்துபாலுட னுறுமலைக்கட்
சொரிந்த வாறென வாறுமுலைக்குட்சுரர்த பாலதிலமை
யாதே.

சோனை மழைக்கொத்திருந்து லாவரு கீரசமுத்ரத்
தரங்க மேலெழு சூரியனொக்கத்திரிந்து லாவிய-புதல்
வோனே.

சோலைமலைக்குக்கடம்பு போலவி ராலிமலைக்குக்
கொழுந்து போலுயர் ஸ்வாமிமலைக்குக் கரும்புபோல்
வரு-முருகோனே. (2)

மலையையலைத்துத் தொலைத்து விட்டொரு பிணி
யையடித்துத் துறத்தி விட்டெழு கவலைநெருப்பைத்
தணித்து விட்டற-நெறியாலே.

கடினகசப்புக்கினிப்யு விட்டென துயரிலழுக்கைத்
துடைத்து விட்டொரு சுருணை மழைக்குட் குளிக்க
விட்டினி-யலையாதே.

அலையுமனத்தைப்பிடித்து வைத்ததி லுறையுமிரு
ட்டுக்கருக்க லுக்குரி னழகுவிளக்கைப் பதித்துவை
த்தஃ-தவியாதே.

அறிவையுருட்டித் திரட்டி வைத்துதி னமுதகுண
த்தைத்துதிக்க வைத்தெனை யடிமைபடைக்கக் கருத்து
முற்றிலு-நினையாயோ.

மலைகள் பயப்பட் டொளிப்பதற் கொரு புகலிட
மற்றுததவித்து நிற்கவும் வடவரைமிக்குச் சலித்திருக்
கவு-மதனாலே.

மலையரசற்குப் பழிப்பெனச் சொலி யுறவின்மு
றைப்பற்றெனக்குறித்தபின் மகிமைகிடைக்கக் குறிப்
பைவைத்தமர்-விளையாதே.

குலவரைவிட்டுத்திசைக்க ளிற்றினை யுடலைமிதித்
துக்கிழித்ததிற் சொரி ஞ்ருதிசுடித்துப் பெருத்த செப்
பிள-முலையாளோர்.

குறமகளைக்கைப்பிடித்து மற்றொரு துரைமகளைக்
கைப்பிடித்துமிக்குள குருகிரிபைக்கைப் பிடித்திருக்கு
மெம்-முருகோனே. (3)

அரிவையரெனு மிருதங்கக் கட்டிக ளிருபுறமரு
வொருசிங்கக் குட்டிநி னறுமுகமதிபுனை செமபொற்
சுட்டியு-முகமீதே.

யழகொழுகிய மதுவுண்குத் துப்பியு மவளிவள்
விழிவரு தும்பிப்பட்டியு மதுவிது வெனுமிவை சண்
டைப்பட்டது-மெழுநூறும்.

இரவியிலொளிரணியந்தத்திற் பொலி யிமையவர
வரவர்கிந்திப்புகளு மிறைமகபதிபயிலிந்திரப்-பட்டமு
மழியாதே.

யிசையெழுகனகசதங்கைக் கொத்துகள் கலகல
வெனுமரவிந்தப் பட்டமு மிருவிழிசூளிரவு மென்றைக்
கிப்பபடி-வருவாயே.

குரைகடலெனு மொருதம்பட்டத்தொனி கிழிப
டமதனனுடம்பைச் சுட்டது சூளிர்தரவருண்மழை சிந்
தத் தக்கவர்-குருநாதா.

குறமகள்கினிமொழி கண்டிச்சைப் படு பரிமளக
ளபசுகந்தத்தைப்புனை குவிமுலைமுகடு மழுந்தத்தைத்
திடு-மணிமார்பா.

திரைகடலமுதொரு பெண்பெற்றிட்டது தெரிச
னைபெற விருகண்பெற்றிட்டனு தினவிழிதாயில் பவர்த
ங்கச்சிக் கொரு-புதல்வோனே.

திமிரபடல மிகுதுன்பத்துக்கெழு தினைகரநினைப
வரன்பைப் பெற்றுயர் திரிசிரகிரியினிவின்பத்தைத்தரு
முருகோனே.

வருமைப்பாழ் பிணியாற்றப் படாதுள-முருகிப்
போனது தோற்றப்படாதினி மகிமைக்கேடுகள் பார்க்
கப்படாதிஃ தமையாதோ.

வலியப்போயுடல் கூச்சப்படாமையு முடியப்பேசி
யநாச்சிக் கதாகையு மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படா
மையு-வரலாமோ.

கருவிப்பாய்புலி லேட்டைக்கு ளேவரு பசுவைப்
போன்மிடியாற்பட்ட பாடொரு கதையைப்போலிதை
யார்க்குச்சொல் வேனின-மறியாயோ.

கவலைச்சாகரநீச்சுக்குள் ளேயுயிர் தவறுப்போரு
மு னேட்டத்திலோடியுன் கருணைத்தோணியிலேற்றிக்
கொள்வாய் தின-மலைவேனோ.

குறைபட்டேனுயிர் காத்துக்கொளாயென முறை
யிட்டேகரி கூப்பிட்ட நாளொரு குரலிற்போயுயிர் மீட்
டுக்கொள்வோர் திரு-மருகோனே.

குளிர்முத்தாலணி மூக்குத்தியோடிருகள பப்பூண்
முலைப்பார்த்துப்பெண் மோகினி குவளைப்பார்வையின்
மாட்டிக்கொள்வோர் பணி-குருநாதா.

நறையிற்றதுகு பூக்கொத்திலேகனி கிழியத்தே
னுமிழ் காய்க்கொத்திலேமயி னடனக்கால்படு தோப்புக்
குளே பல-வயலூடே.

நதியிற்காவிரி யாற்றுக்குளே பயில் வழமைச்சொ
ழநன்னாட்டுக்குளே சிவ நகரிற்சீறுபெறு மோகூத்தை
யே தரு முருகோனே.

5)

பஞ்சரத்நத்திருப்புகழ் முற்றிற்று.

